

Esterházy Emlékfa

A hatalmas bükk-Matuzsálem a Zirc-Győr fő közlekedési út keleti oldalán, a cseszneki leágazó előtt 200 méterre, közvetlenül a főút alatt magasodik ki a környezetéből. *Csesznek község önkormányzata* a környéket kedvelő gyalogos turisták egyik veszprémi egyesületének, az Építők Természetbarát SE-nek a javaslatára, a lakossággal egyetértésben 2003-ban nyilvánította helyileg védetté a területén található egyik legöregebb bükkfát. Ezzel az intézkedéssel kívánta felhívni a testület a figyelmet a hasonlóan öreg és tájképi szempontból értékes faegyedek megmentésére és megőrzésére.

A mai névadással pedig tisztelettel akart adózni a terület erdeinek egykori birtokosa és Gézaháza kiépítője előtt, aki amellet, hogy mintaszerűen gazdálkodott a mezőföldi Sárosdon, országos hírű vadászati szakember és vadászkutya-tenyésztő is volt. Esterházy László 1945 előtt hosszú éveken át elnöke volt hazánk legrangosabb vadászati egyesületének, a Nemzeti Vadászati Védegyletnek. Vadtenyésztési, a tróféás vad, különösen az őz ki-méletére irányuló módszerei nemzetközi hírnevet vívtak ki számára. Állandó munkatársa volt a Kittenberger Kálmán által szerkesztett Nimród Vadászlapnak. Széchenyi Zsigmonddal, a leghíresebb magyar vadászíróval, aki egyébként a sógora volt, számos közös vadászaton vettek részt. A 30-40-es években minden évben meg-

rendezett országos trófeakiállítás részben Nadler Herbert, akkori budapesti Állat- és Növénykert igazgató és neves vadász, részben az Esterházy László vezette Védegylet tevékenységét dicséri.

Rendkívüli szerénységével és erdő-szeretettel nagy népszerűségnek örvendett a falusiak körében, a számára nehéz ötvenes években fizikai munkásként is helyben maradv.

Az emlékfá hatalmas méretű: mellmagassági átmérője közel 120 cm, magassága is eléri a 30 métert. Egyelőre még egészséges, tuskója körül hatalmas terpeszekkel támaszkodik a mély, löszös bakonyi talajba. Tiszteletet parancsoló mohos törzsével emlékeztet a Bakony legfontosabb fafájára, a bükkre, a fából és fával élő bakonyi nép nehéz és küzdelmes évszázadaira. De emlékeztet a forgalmas út megannyi utas emberére, a mellette elmasírozó katonákra és az alatta megpihenő betyárookra.

Az ünnepségen mintegy 90-en jelentek meg, sok helybeli, falusi lakos mellett rokonok, ismerősök, tisztelői és a szponzorok (Verga Rt., Bakonyerdő Rt., Országos Magyar Vadászkamara, *Barackay Lajos*, Csesznek és Bakonyszentkirály önkormányzatai) képviselői. Itt volt a Fejér megyei Sárosd község polgármesterasszonya és küldöttsége is.

A megjelenteket Szalai Ferenc cseszneki polgármester, Jasper Attila erdészeti igazgató Bakonyszentlászlóról és Balogh László igazgató (Balaton-felvidé-



ki Nemzeti Park) köszöntötte, majd dr. Sonnevend Imre főtanácsosa, a NP botanikai felügyelője méltatta Esterházy László életművét.

A névadó unokája, Batthyány Bálint és a cseszneki polgármester leplezték le az emléktáblát, majd Kiss Domonkos bakonybéli bencés perjel mondott imát és szentelte meg az emlékfát és a táblát. A dr. Sonnevend Imre által megírt és számos archív fotóval illusztrált 20 oldalas, Esterházy László életrajzát tartalmazó füzetnek is nagy sikere volt, a szponzorok jóvoltából minden résztvevő kapott belőle.

Az ünnepség után még hosszan elbeszélgettek a résztvevők a fa árnyékában, majd a visszaemlékező beszélgetések Gézaházán, az új osztrák tulajdonos nemrég helyreállított magtárépülete előtt megterített asztaloknál folytatódott.

dr. Sonnevend Imre



Forest Trapperek a Bécs-Budapest Szupermaratonon

Az Állami Erdészeti Szolgálat Budapesti Igazgatósága maratoni futócsapata – Bakos Gergely, Bakos Péter, Kővári Barnabás, Nagy Nikolett, Padányi-Gyulyás Gábor, Szentpéteri Sándor – második alkalommal teljesítette a Bécs-Budapest közötti 352 km-es távolságot, amit szakmai körökben csak Szupermaratonnak becéznek.

Az október 19-e és 23-a között évente megrendezett versenyben a 139 induló csapat között 73.-ként, a középmezőnyben végeztek, és 34 óra 44 perc alatt teljesítették a távot. Az idei csapat némileg megváltozott, egy hölgygel, Nagy Nikolettal kiegészülve indultak a bécsi Ernst Happel Stadionban rajtolt versenyen. Az ÁESZ ötfős csapatából minden nap négyen versenyeztek, egyikük pedig a tartalék volt, aki egy szakaszt futott.

Kép és szöveg: Zétényi Zoltán